BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII"

Anul al 55-lea — 12 Pagini — EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei } — 12 Pagini — Nr. 2 Duminică 2 Ianuarie 1938
P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-lé P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tarifu poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Educația politică

In alegerile ce s'au făcut, în România Mare, pe baza sufragiului „egal, direct și secret", n'au participat efectiv la vot de cât o parte din masa cetățenilor.

Cu toată obligativitatea votului, un număr relativ însemnat de cetățeni, se desinteresează de alegeri și de rezultatele lor.

Fie din indiferență, sau din lipsă de interes, fie din cauza sistemului defectuos al fixării candidaturilor și al modalității alegerii pe liste, cu fel de fel de semne geometrice ce reamintesc formulele cabalistice, majoritatea intelectualilor, ca și o bună parte din cei care fac parte din clasa posedantă burgheză, se desinteresează de afacerile politice și publice și refuză să exercite cel mai însemnat drept cetățenesc: dreptul de a-și alege prin vot direct și secret, reprezentanți în Parlament. Și acesta nu-i numai un drept recunoscut, ci și o datorie.

Bineînțeles că în asemenea condiții sufragiul universal, egal, direct și secret, are nevoe de corective, ca el să corespundă unei necesități reale.

Ceea ce este însă îngrijorător nu este atât defectuozitatea sistemului nostru electoral, cât lipsa de educație politică a păturei intelectuale și chiar a celei burgheze. Se confundă politica cu politicianismul; democrația cu demagogia; Parlamentul cu o adunare de oameni ce-și pierd timp în discuții sterile, sau, provocând scandaluri și consultările corpului electoral — alegerile — cu dezmățul agenților electorali și al „cetățenilor turmentați"...

De aceea oamenii cari nu sunt înscriși în partide, sau în grupări politice, nu se consideră obligați să participe la vot.

Aceștia sunt „apoliticii", care lasă pe alții să se ocupe de afacerile politice și publice, să legifereze în numele lor și să conducă interesele statului.

Ei nu-și dau seama că desinteresarea lor în această materie, ar putea să-i coste scump în ziua când se vor pomeni dominați de elementele cele mai puțin pregătite, ba chiar de cele puse în serviciul unei ideologii în opoziție cu cea națională.

Firește că nivelul coborît al vieții politice și anumite practici de guvernământ și electorale, au îndepărtat numeroase elemente sănătoase și capabile ale națiunii, dar lipsite de curajul civic și de educația politică, de arena publică.

Așa se explică invazia nepregătiților, a ariviștilor și a demagogilor în arena publică.

De aceea este nevoe de formarea unei elite politice și a unei educații politice. Politica nu poate fi confundată cu politicianismul. Ea este o știință și o artă, bazată pe anumite principii, comandamente, doctrine, tradiții și metode, impuse de interesele superioare ale statului și ale națiunii.

Numai în țările înapoiate, politicianismul înlocuește arta politică și oameni fără profesiune parvin la situații nemeritate prin exploatarea electoralului.

După înfrângerea Franței, din 1871, Emile Bouty, scria amicului său Vinet:

„Se spune pretutindeni că trebue să refacem oamenii. De sigur că asta este o necesitate, dar mai înainte nu trebue oare să creiem elita, care să dea tonul întregei națiuni?"

Bouty se gândea la viața politică, la o elită politică, căci își da seama că numai slăbiciunile și pasiunile politicianilor certurile dintre partide ,diviziunea forțelor, numărul prea mare al grupărilor politice, guvernările slabe, bazate pe compromisuri și demagogia favorizată de sufragiul universal, zădărnicesc opera consolidării statului și zdruncină încrederea națiunii în propriile sale puteri morale.

Așa s'a născut atunci ideia creiării unei elite, care să cunoască știința politică, arta de a guverna, bazată, nu pe teorii abstracte și improvizații, ci pe realități și experiență. In acest scop s'a înființat, în Franța, școala superioară politică.

Dar, pe lângă o asemenea școală, care pregătește tineretul pentru viața politică, noi avem nevoe și de educația politică a cetățenilor.

NICOLAE TEMPEANU

RARIȘTE, IARNA

Datoria guvernului

Una din primele preocupări ale guvernului prezidat de d. Octavian Goga — cu programul bazat pe concepțiile naționaliste ale d-lui profesor A. C. Cuza, — trebue să fie o severă, atentă și meticuloasă verificare a gestiunii trecutei guvernări.

In răstimpul acestor patru ani, s'au făcut afaceri scandaloase, s'a irosit cu o nemai întâlnită îndrăzneală avutul colectivității, au răsărit din pământ îmbogățiri, inexplicabile până la miracol!

Cenzura veghea ca nimic din învinuirile categorice ce se aduceau foștilor guvernanți, să nu vadă lumina tiparului. Dosarele ștersăturilor făcute de cenzură pot fi edificatoare!

Să se cerceteze cu atenție scriptele tuturor departamentelor și instituțiilor publice, să se constate neregulele, iar guvernul să pornească opera mare a sancțiunilor fără de care o înnoire, o viață nouă curată și românească nu sunt posibile.

Un vis urît de ipocrizie, minciună și afacerism a trecut! Să fie date la lumină isprăvile vinovaților, pentru că altfel aceeași politiciani veroși vor avea mâine pretenția să conducă din nou destinele țării acesteia prea mult batjocorită.

Țara respiră ușurată, dar trebue să i se dea și satisfacția de a vedea înfierați pe cei cari timp de patru ani au nesocotit și legile țării și imperativele categorice. ale onestității.

Să sune ceasul răspunderilor!

Să vină fără întârziere sancțiunile pe cari le așteaptă de atâta vreme țara întreagă, exploatată de o mână de profitori, a căror singură armă a fost minciuna și al căror singur țel a fost îmbogățirea lor personală.

Regimul nou trebue să dea masselor populare aceste dovezi că o eră nouă începe în viața politică a țării!

Angl'a va construi noui unități navale

Londra, 30 (Alger). — *In cercurile bine informate, se declară că guvernul britanic are intenția de a urma exemplul Americei, punând în curând pe șantier un vas purtător de avioane de 23.000 tone și 4 crucișetoare. Aceste unități se vor adăuga la cele 108 vase diferite care se află în lucru.*

Pe de altă parte, guvernul britanic face o mare publicitate pentru a determina cât mai multe înrolări în marina britanică.

Aite atentate teroriste în Palestina

Ierusalim, 30 (Rador). — **Pe ziua de eri s'au produs mai multe incidente, fără victime, anunță corespondentul agenției „Havas".**

O bandă înarmată a tras în cursul serii 50 focuri de armă asupra coloniei evreiești Ataroth, de lângă Ierusalim.

Impușcături s'au semnalat, tot aseară, în cartierul evreiesc din Ierusalim.

In apropiere de Djenin o patrulă de grăniceri a fost atacată.

Noua linie telefonică a fost distrusă în apropiere de Hebrol.

Un țăran din regiunea Jaffa a fost condamnat la 10 ani închisoare, pentru port ilegal de arme.

OSTRACIZATUL

XOX

In timpul războiului, am fost tot mereu la armata activă și n'am auzit decât în a doua parte a campaniei de căpitanul Antonescu, care conducea operațiile dela marele cartier general al armatei, dând ordine superiorilor și lecții celor cari, deși mai mari în grad, căutau un refugiu la Marele Cartier.

testul ridicat spre a împiedica o infamie.

După aceea, numele generalului Antonescu n'a mai putut apărea în presă: „Universul", ori de câte ori a încercat, măcar o aluzie la el, a fost cenzurat.

Generalului Antonescu i-a fost hărăzită soarta celebrului ostracizat din antichitate,

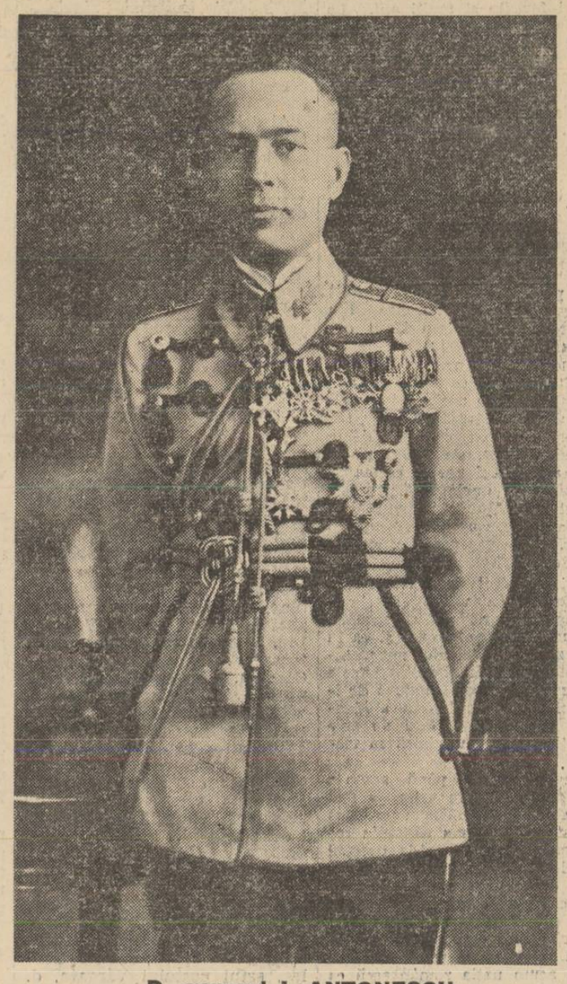

D. general I. ANTONESCU

Personal, abia acum opt ani, la Predeal, am făcut cunoștința colonelului Antonescu și m'am întreținut cu el. Mi-am dat seama atunci de inteligența, de caracterul și de vastele lui cunoștințe, nu numai de ordin militar, dar și de cultura sa generală.

Apoi, l-am văzut continuu. Ne-am împărtășit gândurile asupra a ceea ce vedeam că se petrece în viața politică, contagiată de politicianism și de lichelism.

Când, acum trei ani, guvernul Tătărăscu, sub sugestia lingușitorilor de rea credință și a imbecililor, pe mâna cărora, printr'o ironie a soartei, căzuse armata, s'a lipsit de luminile unui om ca generalul Antonescu, am făcut tot ce mi-a stat în putință spre a arăta greșala ce se comitea și am asociat și parlamentul — cu excepția câtorva,— la protestul ridicat spre a împiedica o infamie.

Apoi, l-am văzut continuu. Ne-am împărtășit gândurile asupra a ceea ce vedeam că se petrece în viața politică, contagiată de politicianism și de lichelism.

Când, acum trei ani, guvernul Tătărăscu, sub sugestia lingușitorilor de rea credință și a imbecililor, pe mâna cărora, printr'o ironie a soartei, căzuse armata, s'a lipsit de luminile unui om ca generalul Antonescu, am făcut tot ce mi-a stat în putință spre a arăta greșala ce se comitea și am asociat și parlamentul — cu excepția câtorva,— la protestul ridicat spre a împiedica o infamie.

După aceea, numele generalului Antonescu n'a mai putut apărea în presă: „Universul", ori de câte ori a încercat, măcar o aluzie la el, a fost cenzurat.

Generalului Antonescu i-a fost hărăzită soarta celebrului ostracizat din antichitate, atenianul Aristide, care fusese alungat din Atena numai fiindcă i se dase numele de „cel drept". Cu vremea, ostracizarea generalului Antonescu a luat proporții de neînchipuit și toate sforțările depuse spre a afla cauza urii contra lui, au fost zadarnice. Primeam articole și scrisori din toată țara, și dela civili și dela militari, în care eram întrebat, rugat, să arăt cauza, spre a ști și ei ce atitudine să aibă. Unii spuneau: „dacă este o cauză infamantă, să o știm și noi, să ne comportăm în consecință"; alții jurau că generalul Antonescu nu poate fi decât o victimă. N'am putut ști niciodată nici eu, de altfel nici el, pentru ce i se rezervase această soartă și de aceea, acelor, cărora am putut să le comunic părerea, le spuneam că ne aflăm în fața unei infamii de ordin necunoscut. Până acolo s'a mers cu infamia că, generalului Gamelin, șeful Statului Major francez, care a luat parte la toate manevrele din țara noastră, în toamna aceasta, când și-a exprimat dorința de a vedea pe generalul Antonescu, pe care-l cunoscuse altă dată, i s'a răspuns că este de preferat să nu insiste în dorința aceasta.

Câtă amărăciune a produs în sufletul ostracizatului această întâmplare, numai el și eu o știm!

Către sfârșitul lui Octombrie a. c. mă aflam la Paris. Comisarul general al expoziției avusese amabilitatea să-mi pună la dispoziție, spre a-mi înlesni vizitarea, un colonel invalid de război cu pieptul plin de decorații, printre cari și „Crucea de război'.

Colonelul întrebându-mă, între altele, ce s'a întâmplat cu generalul Antonescu, fiindcă aflase nu știu din ce sursă, de decretul deblocărilor, eu am tăcut pentru că nu puteam face altfel. Acesta, înțelegând tăcerea mea, mi-a spus: „La noi se consideră că generalul Antonescu ar onora orice armată din lume". Am tăcut din nou, cu resemnare, dar când m'am întors în țară, am voit să împărtășesc cititorilor această apreciere a ofițerului superior francez, dar nu mi s'a permis. O spun acum, nu pentrucă voiesc să aduc laude generalului Antonescu, a cărui viață și ale cărui fapte, și din timpul războiului și după aceea, sânt destule laude, ca să nu mai fie nevoie de altele, ci numai ca să știe lumea românească ce a avut de îndurat timp de trei ani cel supus ostracizării și care, ca și Aristide cel drept, a fost chemat acum să îndrepte ceeace stricaseră alții. Mă întreb cu grijă dacă va mai putea, sau dacă nu va fi prea târziu!

Poate Dumnezeul părinților noștri, care de atâtea ori, pe lângă suferințele lor, ne-a rezervat și câte un pic de noroc, să ajute și să dea energia și curajul necesare ostracizatului de eri, să facă ceeace trebuia de mult, nu numai spre a ne salva neamul, dar și spre a juca în această parte a lumii, rolul pe care destinul ni l-a hărăzit din plin, dacă se va cobori peste noi un dram de cumințenie.

STELIAN POPESCU

XOXOXO

Victimele cutremurului din Peru

Lima, 30 (Rador). — Cutremurul de pământ care a distrus ieri o mare parte din orașul Oxapampa a pricinuit moartea a 30 persoane. Alți 80 locuitori au fost răniți.

XOXOXO

Altă victimă

a accidentului de automobil dela Montargis

Paris, 30 (Rador). — *„Paris-Midi" anunță că în urma gravului accident de automobil dela Montargis, în care și-au găsit moartea pe loc șeful de cabinet al d-lui Paul Faure, ministru de stat, împreună cu soția și copilul, azi a mai încetat din viață încă una din persoanele aflate în automobil, și anume industriașul Pierre Michelin.*

Pierre Michelin era ajutorul tatălui său în conducerea uzinelor Michelin și administrator delegat al societății Citroen. El era deasemeni membru al consiliului de direcție al Camerei sindicale a industriei automobilului din Franța.

XXXOXXX

FILME

Gâscanul, gâsca și copiii așteaptă să se ridice soarele deasupra lor și apoi pleacă la plimbare.

Ca oamenii de pe vremuri, ei o iau înainte și ea îl urmează. Intre amândoi, cei trei boboci, la rând.

In această figură neschimbată își continuă drumul.

Când se ivește o primejdie — un automobil, copii cari aruncă cu pietre, câței nebunatici — gâscanul își înalță gâtul în chip de semn de întrebare, apoi se întoarce spre cei ce-l urmează prevenindu-i.

Gâsca legănându-se mândră de odraslele sale, lasă ciocul în jos, confirmă că a luat act de avertismentul soțului, și strigă copiilor să se strângă. Cuminte — ca bobocii cu patru picioare de pe vremuri — micuții se execută.

De-odată s'aud sgomote ciudate.

Gâscanul se uită la ei, uimit. Familia este și mai nedumerită de cât el.

După ce trage cu urechea îndelung, el dă din cap mulțumit și cu ochi surâzători le face semn să n'aibă nici o grijă, convins că-i așteaptă o surpriză plăcută. Atâta omenire la capătul câmpiei nu se putea aduna de cât pentru ceva interesant și frumos.

Odată ajunși lângă gardul pe care se cățărase nenumărați copii, când aplaudând, când protestând în cor cu mile de oameni din arena enormă, gâscanul le ordonă cu ciocul „pe loc repaus!". Apoi își vârâ capul printre zăbrele, — și rămâne consternat.

Ce poate să fie asta?! Doi oameni, aproape goi, își dau cu pumnii; se trântesc; se reped în funiile ce-i înconjoară; și când țâșnește sânge, alții le dau apă și le fac vânt cu șervetul. Match de box.

Revoltat, gâscanul se retrage ordonă familiei „stânga împrejur și pas alergător!", și o iau cu toții înapoi, conduși de părinte, ai cărui ochi exclamă:

— Nu e pentru noi aici!...

Don José

Val de frig in Polonia

Varșovia, 30 (Rador). — *Valul de frig se mentine în anumite regiuni ale Poloniei.*

La Cracovia a fost ieri un frig de 17 grade sub zero, iar la Wilno de 18 grade sub zero.

XOXOXO

Inaltele ordine de zi

ale M. S. Regelui cu ocazia Anului Nou

Către armată

OSTAȘI AI ARMATEI, MARINEI ȘI AERONAUTICEI,

Pe pragul noului an, primul Meu gând se îndreaptă către voi, care în timpuri bune și în timpuri grele ați fost pavăza de neclintit a Patriei și a Tronului.

Cu aceeași dragoste ca totdeauna sufletul Meu plin de dragoste și încredere se îndreaptă prin urarea tradițională „La Mulți Ani" către oștirea Mea iubită.

Știu că încrederea ce o pun în acei, ofițeri sau grade inferioare, chemați a fi elementul cel mai desăvârșit de credință și de apărare a Statului și Tronului este chiar ființa și tăria României.

Precum Eu în fie ce clipă sunt mânat de o nespusă dragoste, grije și încredere în ostașii Mei, tot așa cer dela ei, la începutul acestui nou an, aceleași sentimente cari le-au arătat totdeauna către șeful lor suprem.

Anul 1938 să însemneze în oștirea Mea un pas înainte în ce privește întărirea apărării Patriei.

Muncă, disciplină și desăvârșită credință în ori ce clipă către jurământul depus, iată virtuțile ce doresc a le vedea desvoltate și consolidate pe zi ce trece în acest nou an.

Tuturor din Armată, Marină și Aeronautică mulțumesc pentru munca depusă în anul ce a trecut și urez ca anul 1938 să fie anul de consolidare sufletească a oștirei Mele.

CAROL

Către străjerii țării

Privind cu deosebită dragoste spre tineretul țării Mele, sunt fericit a constată progresele mari pe cari le-a făcut străjeria în anul ce a trecut.

Această nouă și întăritoare educație a tinerelor generații este o chezășie sigură a unei desvoltări rodnice a României de mâine.

Călăuziți și însuflețiți în fiece clipă de deviza străjerilor: „Credință și muncă pentru Țară și Rege", trebue să fiți conștienți că îndepliniți o sfântă datorie către Patrie și Neam.

Cu adâncă încredere în străjeri, la acest început de an, care doresc să fie cât mai rodnic în realizări folositoare României, urez tuturor din „Straja Țării":

LA MULȚI ANI!
SANATATE!

CAROL

Ordin de zi Nr. 1

al d-lui ministru al Apărării Naționale

OSTAȘI,

Ajunși din nou la capăt de an, gândul nostru se îndreaptă la trecut și la viitor.

Trecutul armatei noastre îl va arăta, o eternitate, dâra largă și adâncă de sânge care dela Mărășești duce prin atâtea nenumărate și glorioase câmpuri de bătălie, peste munți și peste ape, până dincolo de granițile de astăzi și de totdeauna ale neamului nostru.

Trecutul ostașului nostru îl arată și-l va arăta, pentru vecie, nenumăratele cruci sub care de veci dorm liniștiți și mulțumiți înaintașii lui, morți cu arma în pieptul nenumăraților lui dușmani, cu ochii la Dumnezeu, care i-a făcut dreptate, și cu picioarele adânc înrădăcinate într'un pământ care a fost de două mii de ani al lui și numai al lui.

Viitorul *este al nostru.*

Sufletul nostru, credința noastră, munca noastră, cinstea noastră și sacrificiul nostru sunt și vor fi o chezășie că noi și acei ce ne vor urma în rânduri, vor ști să sufere, să lupte și să moară pentru o credință și pentru o țară sub o singură conducere și după un singur imbold: acela al Regelui.

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II!

Trăiască Măria Sa Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia!

Trăiască glorioasa noastră Dinastie!

Trăiască Armata!

Să trăiți voi ofițeri și soldați, care sunteți și veți rămâne și baza ordinei și scutul și mândria neamului.

Ministrul Apărării Naționale
General de Divizie
(ss.) I. ANTONESCU

Populația agricolă

de A. CORTEANU

Ce legătură este între agricultură și populația agricolă? Aceasta este întrebarea pe care nu și-o pun tehnicienii agricoli și nici oamenii politici cari legiferează în materie agricolă. Nefiind lămurită problema legăturii dintre producție și omul care produce, atât tehnicienii agricoli cât și guvernanții tratează separat agricultura de țărani și pe țărani de agricultură. Rezultatul este cum știm cu toții, destul de prost.

Știința și tehnica agricolă modernă s'au născut și s'au desvoltat mai ales în America. E oare acest fapt datorit unui accident sau are el o cauză binecuvântată? Nu s'ar fi putut oare naște, de exemplu la noi, agricultura modernă? Căci doar avem tot ce ne trebue pentru o bună agricultură!

Agricultura rațională și tehnică s'a desvoltat în America mai mult decât oriunde, fiindcă America nu a avea o populație agricolă așa cum aveau statele europene. Emigranții europeni erau mai toți agricultori, dar pământul fiind în America nestăpânit de nimeni și nelimitat, coloniștii, puțini la număr, s'au văzut nevoiți să producă fără ajutorul brațelor numeroase care se găseau în Europa. De aceia ei au căutat ajutorul mașinilor și al naturii. In Europa nu exista nevoia de a produce în agricultură făcând economie de muncă, fiindcă desvoltarea istorică a statelor se făcuse în timp de secole și chiar de milenii pe baza unei populații agricole, obligată la muncă pentru a întreține o clasă dominantă care conducea și apăra statul.

Progresul științei și al tehnicii moderne în secolul al 19-lea s'a răspândit pe tot globul și el a adus și la noi ca și în toate țările agricole, mașinile agricole și metodele raționale de cultură. Noi aveam însă ca și toate celelalte țări europene, o numeroasă populație rurală destinată numai producției agricole și crescută anume pentru a forma mâna de lucru trebuitoare în agricultură. Sute de ani de-arândul, guvernele noastre n'au avut altă grijă în materie agricolă, decât să adune pe țărani în

(Continuare in pagina 2-a)